

Ederveen, aanstekelijke spreekstalmeester in 'Hera'

Musical

'Hera' - Hummelinck Stuurman, tournee t/m 1 februari 2008.

In de theaterfoyer staat een condoleanceregister, geflankeerd door grote kandelaars en een bloemstuk. Dat het maar meteen duidelijk is: het publiek krijgt bij binnenkomst te horen dat ze zojuist zijn overleden. Aangekomen bij de hemelpoort blijken de huidige goden God, Allah en Boeddha op retraite te zijn - ze zitten te vissen aan het Tjeukemeer - en ze hebben de beslissingsmacht (hemel of hel) overgelaten aan Hera en Zeus die ze hebben opgepiept uit een ver verleden. De hilarische toon is meteen gezet.

Het verhaal rondom de publieksparticipatie wordt enigszins uit het oog verloren. Hera en Zeus krijgen namelijk een huwelijks crisis doordat Zeus er met een aantrekkelijke aardse vrouw vandoor gaat. En dan legt Hera het twintig jaar later (na de pauze) aan met Casper, de zoon van Zeus en de aardse schone.

Het idee voor 'Hera' is zo'n twintig jaar oud. Adèle Bloemendaal zou de titelrol spelen, maar het maak- en productieproces duurde te lang. En nu speelt Vera Mann Hera. De opzwepende en niet voor-de-hand-liggende muziek van Martin van Dijk en de ambachtelijk geconstrueerde liedteksten van Jan Boerstool lopen als een trein.

Maar sommige verhaallijnen van Flip Broekman (idee en libretto) zijn te veel gezocht, vaag of onafgemaakt. Alsof het na al die jaren toch nog niet helemaal gestroomlijnd en af is. Maar wellicht is dat juist het gevolg van te lang aan één verhaal sleutelen. Regisseur Bruun Kuijt maakte er een voorstelling van op hoog tempo - en soms zó zeer over de top dat je even het spoor bijster bent en niet meer weet over welke top.

Het levert een vermakelijke avond op. Niet in de minste plaats doordat Arjan Ederveen als Fabio, het hulpje

van Hera, een aanstekelijke spreekstalmeester is en zo telkens zijdelings komisch en snerend commentaar op de personages en de situaties geeft. In een mallotige outfit - geruite rok, tuinschort, crocs en grijze pluimen als baard - is hij een typische droogkomische Ederveen-creatie die bemiddelt, bemoeit en relativeert.

Het levert kluchtige situaties op, vooral in de tweede helft die helderder verloopt. Vera Mann (Hera) en Rob van de Meeberg (Zeus) doen het prima als respectievelijk jaloezise haaibaai die verliefd wordt en ranzige rokkenjager. En Waldemar Torrenstra is een geweldige suïcidale blote baby (deel 1) én een heerlijke hitsige Hera-aanbidder (deel 2).

Alle kolder krijgt ten slotte nog een serieus - haast belerend - randje doordat de goden tot inkeer komen en zich terugtrekken: ze zijn immers maar bedenksels van de mensen en als de mensen niet meer geloven, bestaan ze niet langer.

Bianca Bartels

Arjan Ederveen (geruite broek) geeft als Fabio, het hulpje van Hera, snerend en komisch commentaar op de situaties.

FOTO BEN VAN DUIN

